

TÉMA MĚSÍCE

ROZŠÍŘENÍ ŠKOLY STÁLE NESTAČÍ

Poslední zvonění

foto Zdeněk Stibal

Více než dvě stě dětí přišlo na jaře k zápisu do prvních tříd. Od září jich do šesti prvních tříd nastoupí 191. Sedmou třídu nebylo možné otevřít kvůli nedostatku učitelů i volných prostor. Situace je kritická.

„Každého samozřejmě napadne otázka, kde se stala chyba. Škola se dvakrát rozšiřovala, přesto to nestačí. Neměla tedy místo Rondelu vzniknout mnohem větší budova?“ ptá se provokativně starosta obce Martin Kupka a přidává odpověď: „Nemohla vzniknout větší budova. I tak jsme velmi složité sháněli prostředky. Vycházeli jsme z demografické prognózy, která se poměrně přesně naplňuje. Co se dramaticky změnilo, je zájem o školu. Když se připravovala stavba Rondelu, chodila do líbeznické školy zhruba polovina dětí z celé spádové oblasti. Letos se přihlásily téměř všechny. To je tak významný skokový nárůst, že jej nikdo nemohl předpovídat, i kdyby byl Einstein i Churchill zároveň.“

V ZÁŘÍ NASTOUPÍ DO 1. TŘÍD 191 PRVNÁČKŮ

Jedna z příčin současných kapacitních problémů školy je ale podle něj velmi příznivá. „Líbeznická škola se dnes těší dobré pověsti. Je atraktivní. To může každého občana Líbenice těšit,“ dodává. Další příčinou je fakt, že se naplňují i školy v okrajových částech Prahy, kam v minulosti mířilo mnoho dětí z okolí Líbenice.

Při pohledu na letošní čísla nejmenších zájemců o vstup do líbeznické školy je jasné, že i pro příští rok by měla mít škola nachystáno nejméně 6 nových učeben. Ty ale nemá a mít nebude. Starosta Líbenice už v květnu a červnu svolal starosty z okolních obcí a diskutoval s nimi o možnostech dalšího postupu. Od září příštího roku bude nutné zajistit

prostory mimo současný areál. Bude se učit v nové tělocvičně, v Arše a hledat se budou prostory v okolních obcích pro jednotlivé třídy. Zároveň se obec obrátila na společnost, která staví za školou nové domy, aby jeden z nich uvolnila a upravila pro dočasné umístění dvou prvních tříd.

Aby ale z provizoria nezůstalo trvalé řešení, musí vzniknout další nový objekt. Intenzivně se tedy hledá řešení. Mezi starosty spádových obcí, na červnovém jednání líbeznického zastupitelstva i ve vedení školy se diskutuje několik variant. Nulovou, kdy se nebude nic měnit, zatím všichni odmítají. „Líbenice už udělaly spoustu kroků, aby situaci zachránily. K další stavbě by nás nikdo nutit neměl,“ vyjádřil na jednání zastupitelstva svůj názor místostarosta obce Michal Doubrava. „S tím všichni na jedné straně souhlasí, přesto se snažíme najít řešení kritického nedostatku míst ve škole,“ doplňuje. Problém navíc nespočívá jen v nedostatečném počtu samotných učeben, nestíhá ani kuchyně a jídelna a naprosto přetížené je každý den ráno prostranství před školou. I proto se už na jaře zastupitelé začali zajímat o pozemek na východ od areálu školy, kde by teoreticky mohlo vzniknout parkoviště a nová točna autobusů. Obec ale tento pozemek nevlastní a v územním plánu stále figuruje jako pole. Přesto už vedení obce začalo s vlastníkem vyjednávat o nákupu a navrhlo, aby se v připravované změně územního plánu změnila funkce celého pozemku pro možnost vybudování nezbytného zázemí školy.

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

posledních několik prázdnin se v Líbeznicih významovalo intenzivním stavebním ruchem. Loni v létě se dokonce sešly dvě velké stavby – tělocvična a nástavba školy. Letos to vypadalo, že by konečně mohlo být trochu klidněji. Jenže se ukázalo, že bychom z toho mohli být trochu neklidní my. Prostě by nám to chybělo. Navíc by se tradice neměly porušovat. Takže se i letos bude stavět. Budou to ale stavby přece jen trochu menší, o to víc jich ale bude.

Začala rekonstrukce chodníků podél Mělnické ulice v jižní části obce. Součástí celé investice je i kompletní úprava cesty pro pěší před zahradnictvím včetně nového osvětleného a světly řízeného přechodu pro chodce. To bude navíc další bezpečnostní prvek. Řidiči by i díky němu měli při průjezdu obcí více zpomalit.

Zároveň začala výstavba mlhoviště v Areálu zdraví. Na celé koupaliště obec opravdu prostředky nemá. Vloni jsme ale díky dotaci vybudovali mlhoviště v zahradě školky a děti si letní atrakci oblíbily. Osvěžení v horkých letních dnech v Arču dosud scházelo. Už brzy se ale budou moci děti (i dospělí s dětskou duší) ochlazovat ve vodní mlze vytvářené čtyřmi speciálními tryskami. Prostředky na tuto drobnou investici jsme získali díky pomoci Nadace Veolia a také díky pomoci jednoho z líbeznických občanů Marcela Karbuse a jeho rodiny. Kdyby se chtěl ještě někdo připojit, zůstane obci více prostředků pro další užitečné záměry.

Připravujeme také rekonstrukci kapličky Panny Marie. Dotaci bychom měli získat ze státního rozpočtu. Kromě nové fasády přinese rekonstrukce proměnu bezprostředního okolí. Architekt Jan Hájek navrhl vybudovat kolem pískovcový kruhový prstenec, který by měl pozici a význam kapličky zvýraznit. Rádi bychom rekonstrukci zvládli ještě letos. Záležit bude na tom, jak se podaří vysoutěžit zhotovitele stavby.

Zároveň intenzivně pracujeme na dalších projektech. Architekti se už pustili do rozpracování návrhu hasičské zbrojnice. Finišuje se na projektu pro rekonstrukci Pražské ulice. Vyberáme zhotovitele pro modernizaci sociálních zařízení ve zdravotním středisku a brzy začneme se stavbou příštěšku pro náradí na Duhovce, včetně skromné veřejné toalety. Ta v zázemí školy podle ohlasu líbeznických dost citelně schází. Takže i letošní léto bude v Líbeznicih docela tvořivé. A to je dobře.

Užijte si letních dnů podle svých představ!

Váš starosta

Číslo měsíce: 191 – tolik prvňáčků z celého spádového území nastoupí v září do líbeznické školy (pouze 4 děti budou navštěvovat školu jinde)

Dokončení na straně 3

i ROZHOVOR

VČERA UNO, DNES LÍBEZNICE

Možná se vám někdy přes okna nové tělocvičny podařilo zahlédnout temperamentní dámu, která tu už několik měsíců vede cvičení jógy. Od září by ale modrá apsida tělocvičny mohla dostat nový program. Tou cvičitelkou je totiž známá tanečnice a choreografka, spoluzakladatelka dnes už legendární taneční skupiny UNO Dana Gregorová. Své líbeznické aktivity chce rozšířit o nabídku taneční školy pro děti. To je pádný důvod k našemu tradičnímu rozhovoru.

Co vás přivedlo k tanci?

Odmalicka jsem se věnovala různým sportům – atletika, rytmika, moderní gymnastika. Po základní škole jsem zdárně absolvovala přijímací zkoušky a byla přijata na taneční konzervatoř v Praze. Konzervatoř jsem ukončila maturitou a následným absolutoriem. Po konzervatoři jsem nastoupila do Státního souboru písní a tanců. Už tam jsme s Richardem Hesem zkoušeli nové taneční styly, break dance, aerobik, muzikál. Začali jsme vystupovat na diskotékách, až došlo k rozhodnutí založit svoji skupinu a odejít na volnou nohu. Tak vznikla taneční skupina UNO, kde jsem pět let tančila jako sólistka. Další studium jsem absolvovala na AMU – obor pedagogika. Po aktivním tancování jsem se začala věnovat choreografii a taneční režii.

Co považujete za nejdůležitější moment ve vaší kariéře?

To, že jsem stála u zrodu taneční skupiny UNO, kterou jsme s Richardem Hesem a Petrem Vrátilcem založili. Naše vystoupení byla vždy maximálně profesionální a na svou dobu velice moderní a progresivní. Byli jsme mladí a nadšení, trénovali jsme denně, někdy i dvoufázově, a tanec nás bavil. Měla jsem to štěstí, že moje práce byla a je mým velkým koníčkem.

Choreografie a taneční režie je hodně úzký obor. Mnoho lidí se mu v Čechách nevěnuje. Řekněte, jaká by podle vás měla být dobrá choreografie a v čem spočívá její kouzlo nebo síla.

Choreograf by měl vycházet z obsahu tance a k němu hledat vhodné vyjádření. Každý tanec je nositelem určitého citu a nálady. Cit pro vnitřní obsah tanců a kroků získá choreograf správným pochopením taneční hudby, hlavně však důkladnou znalostí tanečních stylů. Každý taneční pohyb má mimo svůj pohybový a prostorový tvar i svůj rytmus a dynamiku, která podtrhne krásu tanečních pohybů.

Moderní výrazový tanec a pohybové divadlo se u nás dostaly ke slovu teprve v posledních letech. Je možné naši scénu srovnávat se světem?

Ano, lze. Například nový prostor v pražské holešovické tržnici JATKA 78, kde můžete vidět nový cirkus a tanec – Cirk La Putyka, 420 People a další. Nebo v oblasti baletu bratři Bubeníkové, primabalerína Daria Klimentová, choreograf Jiří Kylián a mnoho dalších.

Jak jste se dostala k józe?

Jóga mě velmi zaujala, protože je to styl dynamického cvičení a tato kombinace mi vyhovuje. Absolvovala jsem kurz instruktora powerjógy u Vaška Krejčíka... Našla jsem pohybovou alternativu, kterou můžu provádět i v důchodovém věku (doutám).

Být lektorem je velmi naplňující činnost, baví mě předávat zkušenosti a vést cvičence k náročnějším pozicím (ásánám) tak, aby jim neuškodily. V loňském roce jsem otevřela kurzy paddleboard jógy v bazénu na Vinohradech.

Co jóga může nabídnout lidem, kteří ji zkusí?

To, co přinesla mě. Změnu životního stylu, uklidnění, udržení se v kondici, pokoru.

Jógu může cvičit téměř každý, bez ohledu na věk. Nabízí duševní i tělesnou pohodu, harmonii a zklid-

nění. Odbourává stres, naučí vás relaxovat a načerpat novou energii. Cvičení jógy také vyrovnává svalové dysbalance, obnovuje přirozenou pružnost páteře a zlepšuje funkci srdce.

Pro děti chcete v Libeznicích od září otevřít taneční školičku. Jakým tanečním stylem se s dětmi chcete věnovat?

Tanec je umělecký směr, který rozvíjí celou osobnost. Já chci otevřít kvalitní pohybové kurzy pro děti, které rozvinou jejich přirozené schopnosti tak, aby děti hodiny zaujaly, bavily je a zároveň rozvíjely jejich schopnosti optimálně k jejich věku.

Jsou určeny pro malé děti, které se učí prostřednictvím různých cviků správné držení těla, taneční chůzi, rytmické a pohybové cvičení a jednoduché krokové vazby, jimiž se rozvíjí pohybová paměť. Hlavní směry, kterým se chci věnovat, jsou základy baletu, základy taneční gymnastiky, základy moderního tance a jóga.

Co se skrývá pod základy baletu? Bude to jen trénink chůze po špičkách?

Jakmile žáci zvládnou základní držení těla, je možné začít s výukou klasické taneční techniky jednoduchou formou s ohledem na schopnosti jednotlivých žáků. Než se děti dostanou na špičky, musí absolvovat dlouhou přípravu a také trochu zestárnout – se špičkami se začíná až tak ve věku kolem deseti let.

Druhou oblastí mají být základy taneční gymnastiky. Co si pod tím můžeme představit?

Podle studie Světové zdravotnické organizace se snížil denní přísun pohybu u českých dětí ze tří hodin v roce 1995 na pouhých 45 minut. Rodiče často píší dětem omluvenky na tělocvik. Děti nezvládnou ani kotrmelec, stojku nebo hvězdu. Přitom gymnastika je dobrý základ pro všechny druhy sportu. Taneční gymnastika kombinuje gymnastické prvky s tancem, což obohacuje oba směry. Děti tato kombinace obvykle baví.

Zmínila jste základy moderního tance. Tím se asi nemyslí hip hop, ale třeba spíše moderní tanec, který může sdělovat pohybem důležitý obsah od smutku až po ryzí radost. Dá se něco takového dělat s malými dětmi?

Děti jsou velmi vnímavé. Vyjádřit pohybem své pocity a emoce, to bude určitě jedna z věcí, které se budeme věnovat.

A co nabídnete v hodinách jógy?

Naučíme se základní jógové pozice formou hry. Například mnoho pozic (ásán) je pojmenováno podle zvířat, což děti určitě zaujme.

Jak poznají rodiče, že mají doma pohybově nadané dítě?

Především podle toho, jak má dítě rozvinutou koordinaci, rovnováhu, flexibilitu a rytmus. Záleží ale na osobnosti žáka. Mnohdy je méně nadané a disponované dítě úspěšnější než talent od přírody. To méně nadané totiž může být víc pracovitější, mít větší disciplínu, silnou vůli a citlivost.

Co je cílem vaší taneční školičky?

Aby byl tanec pro děti zábavou a potěšením a odcházely z lekce šťastné a spokojené. Ale také naučit

Dana Gregorová foto archiv Dany Gregorové

děti, že bez ohledu na míru talentu se v životě posunou pouze tehdy, když budou přijímat nové výzvy a nevzdají se při prvním neúspěchu. Za nejdůležitější považují spolupráci rodičů a pedagoga. Rodiče zejména těch nejmenších dětí budou vždy po vyučování podrobně informováni, jak se jejich dítěti dařilo, co je třeba zlepšit.

Proč právě Libeznice?

Cvičím a zkouším v nejrůznějších prostorách. Nedávno otevřená hala v Libeznicích se mi však zalíbila natolik, že zde kromě jógy otvírám taneční školičku.

Nenapadlo vás spojit své síly s místní základní uměleckou školou?

Své služby jsem nabídla, ale nějak to nedopadlo. Takže otevřít vlastní taneční školičku byla vlastně přirozená reakce.

A nebude teď tedy vaše škola konkurovat základní umělecké škole?

Každá konkurence je zdravá a každý má možnost výběru. Navíc – soukromá taneční školička může lépe reagovat na zájem a potřeby dětí a podle nich upravovat svůj program.

Pokud by rodiče chtěli své děti přihlásit k vám, co k tomu bude nutné a kde je možné najít základní informace?

Zápis proběhne 4. a 6. září v 16.00 hod. ve sportovní hale Na Chrupavce v malém sále. Pokud dítě úspěšně složí talentovou a dispoziční zkoušku, bude ihned přijato. Výuka začíná v pondělí 11. září. Veškeré informace zájemci najdou na stránkách www.danagregorova.cz.

Co vás letos ještě čeká?

Dokončila jsem choreografii scénického tanečního představení **Raquel la Ferosa** na motivy starošpanělské balady o tragické lásce kastilského krále Alfonsa a krásné Židovky Raquel. Dále choreografii pro německou filmovou pohádku **Krakonoš**. V červenci si v pořadu **Zdravotní test národa** soutěžící pod mým vedením vyzkoušejí paddleboard jógu. V srpnu mě čeká krásná práce – choreografie opery Bohuslava Martinů **Čím lidé žijí**.

Jak to všechno stiháte?

Upřímně, ani sama nevím. Ale všechno jde, když se chce.

Blanka Hašková

Dokončení ze strany 1

Další zvažovanou variantou řešení je na zmíněném pozemku vybudovat nový objekt s 16 učebnami, novou kuchyní a jídelnou. „Pokud by obec do takové investice měla jít, tak je podmínkou pomoc státu a samozřejmě také možnost změnit po 15 či 20 letech celý objekt na byty s pečovatelskou službou. Muselo by s tím počítat i prvotní zadání pro architekty,“ vysvětluje starosta obce. I tak je ale podle něj v celém záměru více neznámých než základních jistot. Vedení školy by ale tuto variantu podle vyjádření na jednání zastupitelstva vítalo spíše než třetí možnost řešení.

Ta spočívá ve vybudování nového objektu školy v Bašti. Muselo by ale jít o detašované pracoviště líbeznické školy, aby rozhodnutím vedení školy bylo možné ideálně naplňovat jednotlivé třídy. Jinak by totiž hrozilo, že se nový objekt zaplní jen zčásti a problémy líbeznické školy se tím nevyřeší. Pro organizaci výuky je ale podle vedení školy takový model stejně příliš komplikovaný.

PRO ROZŠÍŘENÍ ŠKOLY JE VÍCE VARIANT

Mezi zvažovanými variantami je pak ještě možnost vybudovat samotné stravovací zázemí a v jeho nyníšším místě zřídit dvě nebo tři učebny. To by ale kapacitní problém také vyřešilo jen zčásti. Nejistota spojená s nákupem pozemku pak platí i pro tento případ.

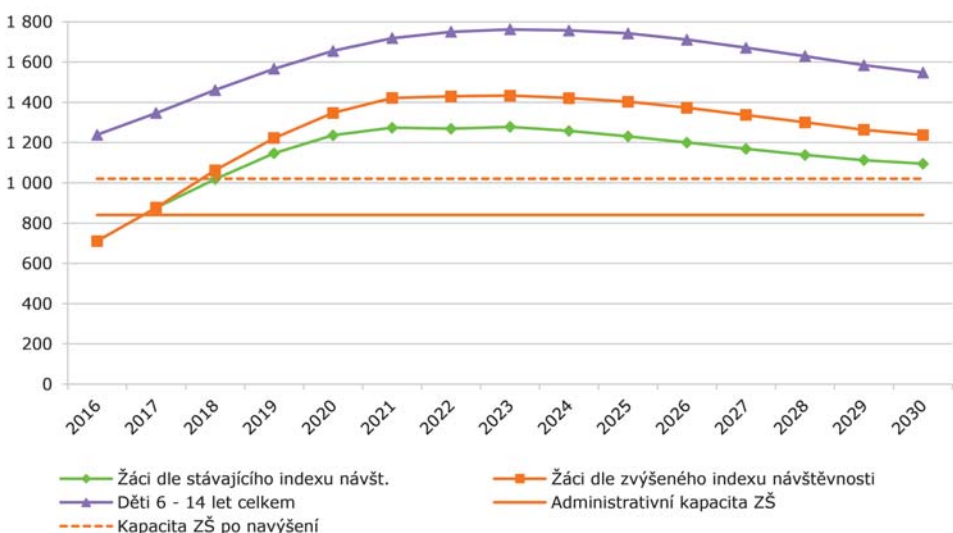
„Po všech diskusích se jeví i se všemi vážnými negativy jako nejvýhodnější varianta výstavby nového objektu v Líbeznici. Zároveň v Bašti prověřují, jaké by byly reálné možnosti a komplikace výstavby vlastního objektu školy. Volný pozemek k dispozici ale také nemají, o nezbytném sportovním a dalším zázemí nemluvě. Z tohoto důvodu se snažíme jednat o nákupu pozemku pod školou a zpřesňujeme odhady návštěvnosti školy na základě dramatické změny zájmu o školu,“ komentuje výsledek dosavadních diskusí starosta Kupka. K dalšímu rozhodování se zastupitelstvo sejde nevyjádřeně v červenci, v srpnu a pravděpodobně i v září. „Už to vypadalo, že máme největší problémy v obci vyřešené, a teď zase tohle,“ povzdechl si na jednání zastupitelstva místostarosta Michal Doubrava. Vyjádřil tím asi nepřesnější aktuální náladu v obecním zastupitelstvu. Přesto se ale nikdo nechce smířit s nulovou variantou. Ta by totiž zkomplikovala život desítkám rodičů v Líbeznici i okolních obcích.

-na-

	Počet žáků	Počet dětí ve spád. úz.*	Index návštěvnosti
1. třída	191	195	98 %
2. třída	147	182	81 %
3. třída	138	179	77 %
4. třída	95	168	57 %
5. třída	85	156	54 %
6. třída	86	137	63 %
7. třída	58	123	47 %
8. třída	56	106	53 %
9. třída	29	100	29 %
Celkem	885	1 347	66 %
1. stupeň celkem	656	880	75 %
2. stupeň celkem	229	467	49 %

Porovnání počtu žáků a dětí s hlášeným pobytem šk. rok 2017/18

Demografická studie Soukup

Odhadovaný počet žáků ZŠ Líbeznice, střední varianta prognózy

Demografická studie Soukup

TÉMA

MOJE OBEC A CHYTRÝ TELEFON

Mít v dnešní době chytrý telefon se stává pomalu společenskou nutností, a to napříč věkovým spektrem obyvatel – co naší republiky, celé planety! Být ve spojení se světem pomocí malé placaté krabičky, o tom se snad panu Bellovi ani nemohlo snít v jeho nejdivočejších snech o budoucnosti.

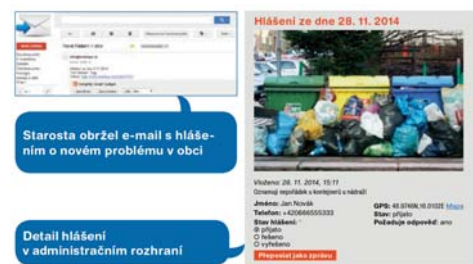
Je to opravdu změna, když požadovanou informaci „vygooglujete“ za pár vteřin, zatímco ještě na začátku tohoto století získat informaci značilo jít do knihovny pro encyklopedii a hledat. Zdá se neuvěřitelné, že v telefonu můžete sledovat své děti na toulkách světem či děti naopak svá rodiče, jak si v důchodovém věku užívají někde v Thajsku.

Vraťme se ale k nám do srdce Evropy a podívejme se, co všechno nám chytrý telefon může nabídnout v našich malých obecních podmínkách. Stačí si stáhnout jednu zajímavou aplikaci (ne, to není ta, jak si

měníte obličej s kamarádem, ani ta, co vám vytvoří roztomilý čumáček) s názvem MojeObec.

Představte si modelovou situaci – jdete obcí na procházku a vidíte spoustu věcí, které by se daly zlepšit – tady by to chtělo odpadkový koš, taky nějaký barbar stojí autem na trávě, který lotr to vyspal odpadkový koš?, tady by byla fajn lavička, nebude se něco dít o víkend v Arču?... A spousta a spousta dalších postřehů, které cestou domů pomalu zapomínáte. Co však nezapomínáte skoro nikdy, to je mobil. To by bylo něco – vyfotím vhodné místo pro lavičku s poznámkou, že tady by se krásně sedělo, a pošlu na obec. A nejlépe pomocí systému Mobisys. Že vám to nic neříká? Ale jděte.

Už v únoru 2013 se na webových stránkách obce objevil článek s názvem „Stáhněte si Líbeznice do telefonu“. Už před čtyřmi lety nebyl problém být prostřednictvím telefonu stále online a při dnešních výhodných tarifech si snad nikdo ani nedovede představit, že by byl snad někdy offline. A stahovat si aplikace umí skoro každé malé dítě. Takže si stačí zajít do svého internetového obchodu (Google Play pro Android, App Store pro iPhone) a zcela zdarma si pořídit aplikaci MojeObec. Po jejím prvním spuštění vám bude nabídnuta registrace k vaší domovské obci a hlavně k jejím informačním kanálům. A je to – právě jste se získali možnost dostávat do vašeho telefonu ZDARMA zprávy o dění v obci, výstražné

Ukázka hlášení v chytrém telefonu z propagačního materiálu společnosti Macron Software

informace o počasí, aktuální informace o společenském či sportovním dění v obci. A co víc, právě jste získali i možnost ZDARMA posílat po síti fotografie s podněty, co vás trápí, zajímá nebo co byste chtěli zastupitelům obce sdělit.

Tak už neváhejte a točte, piště, fotografujte. Vždyť všechny „smartfony“ nemusí být jen trnem v oku rodičů dospívajících dětí, ale naopak pro generaci rodičů i prarodičů mohou být skvělým pomocníkem v běžném životě. A prosba na vás, děti – stáhněte tu aplikaci svým „starouškům“, ať si mají i oni s čím hrát. Protože kdo si hraje, nezlobí.

-IČ-

Retro KOUTEK

ČAS HER A MALIN NEZRALÝCH

Hurá, začaly prázdniny! A pro děti začalo dvouměsíční šibování – tábor, babička, dovolená s rodiči na Baltu, další tábor a sportovní soustředění na závěr.

Takže zabalit kufr, vylepit seznam věcí na jeho víko (mladší děti odevzdávaly u autobusů kopii vedoucímu oddílu), podepsat bezinfekčnost a nástup k odjezdu autobusu na pionýrák. U menších dětí se odjezd neobejde bez slziček, starší vyhlíží své kamarády z tábora loňského. Nastupovat! Ti, kterým bývá v autobuse nevolno, dostanou Kinedryl a sedí na předních sedadlech, „mazáci“ naopak obsazují poslední lavici sedadel, tzv. houpačku. Děti, a teď si zazpíváme: „Okolo Hradce“, „Na hradě Okoři“, „Chodím po Broadwayi“, „Skal a stepí divočinou“, případně tolik oblíbenou „Kaťušu“.

... ROZDĚLENÍ DO ODDÍLŮ, VE STANU ŠOUPNOUT KUFR POD POSTEL ...

Rozdělení do oddílů, občas kluci a holky zvlášť, zabrat správný stan, vybalit spacák a ešus a nějaké ty nezbytné nutné věci a šup s kufrem pod postel. A tři neděle táborového života mohly začít. Ranní rozsvička byla nezbytností podobně jako vztyčování vlajky, což měli na starost dětská náčelníci oddílů. Následoval dopolední program – hry v lese na stopovanou, stavění domečků z mechu a klacků, sběr borůvek nebo v táboře míčové hry. Po obědě polední klid, kdy si házeli dvacet spíše vedoucí či praktikanti, pro nás frekventanty po byl pěkný „vopruz“. Odpolední program mohl být i vzdělávací – výuka morseovky, nácik vázání uzlů – ambulantního, křížového, dračí smyčky nebo lodního (kdo uměl i navazovací lodák, to byl borec), poznávání stop zvířete. Pořádaly se mezioddílové zápasy v přehazované, vybíjené, fotbalu, přetahování lanem, případně „Král vysílá své vojsko“ (hlavně se pevně držet za ruce, aby ten bumbříček z vedlejšího oddílu náš lidský řetěz neroztrhl). Po večeri byl nástup u vlajky, kde se rozdávala pošta, přesun k ohništi, kde ten den službukonající oddíl přednesl svůj pokřik. Krásný pokřik měl oddíl nejstarších kluků, kteří se jmenovali Světlušky: „My jsme něžné světlušky, každému dáme do hm hm...“

... TÁBOROVÉ PÍSNĚ U OHNĚ, VÁZÁNÍ UZLŮ, VÝLETY, NOČNÍ BOJOVKY, LÁSKY ...

S blížící se večerkou se rozdělují noční hlídky na obcházení ztichlého a tmavého tábora, kde v temných koutech může číhat kdovíco. A ráno už nový služební oddíl zatápěl pod kotlem na vodu, aby bylo čím umývat řádné masné ešusy. To byl hnus! Někdy se na to dalo vyzrát, pokud jste měli štěstí ve „stříhání“ a nestali jste se tím nešťastníkem, co prohrál střížbu s dalšími deseti kamarády a měl tu čest umýt každému ešus od polívky, další od řádně masné omáčky a ešusové víčko od moučnicku. Hodní kamarádi pomohli nešťastníkovi odnést ešusy ke korytu a pak vzali kramle na polední klid.

Probíhaly celotáborové hry v podobě denních a především nočních bojovek, které pravidelně zaváděly děti nejprve k rybníku, kde na ně blikala baterkou zpráva v morseovce – po jejím zapsání a vyluštění jsme se museli projít po hřbitově a najít další zprávu o pokladu ukrytou u nějakého fakt

Pionýrský tábor 1977

Oddílové foto

foto archiv -lč-

Campingplatz
Ostrauer Mühle
8320 Bad Schandau
Sächs. Schweiz

Pohled od táty

foto archiv -lč-

strašidelného náhrobku, abychom pak našli poklad skrytý v prostorách tábora.

Ve druhé polovině třídnedělního táborového turnusu se šlo na „puťák“, a to za jakéhokoli počasí. Trasa se málokdy měnila, zvláště na táboře Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy u rybníka Osika na Alberi. Náš puťák vedl po hranici vojenského pásma kolem hradu Landštejn a dále do přesně určených míst pro táboření. Cestou kolem Slavonic se z našich pionýrských hrdel nesl pokřik: „Útokem na Slavonic, potom vzhůru za hranice!“

Sportovní olympiáda také většinou nechyběla. Na Alberi byl tábor vybaven nejen fotbalovým hřištěm, kde se hrál také softball, ale i basketbalovým, volejbalovým i tenisovým kurtem a tvrdé boje mezi Athénami, Korintem a Spartou měly fakt dobrou sportovní úroveň. O kanoistice a plavání nemluvě. Jó, to byly doby, kdy děti bez problémů dělaly kotrmelce, uměly zvládnout opičí dráhu, hodit krike-

tákem do dálky, dokonce do ní i skočit. Takže prosím třetí lžici rybiho tuku pěkně polknout!

A poslední večer byla diskotéka... Když Olympici spustili ploužák „Slzy tvý mámy šedivý“, to se, panečku, ti nejstarší pionýři a pionýrky k sobě tiskli. Mladší se také nenechali zahanbit a tančili spolu na délku napjatých paží. Prodloužená večerka, noční „rukyžmoul“ před stanem a první nesmělý polibek. Ach, ta láska.

Ráno zabalit aspoň nějaké svoje věci, vyměnit si adresy a slíbit si nekonečnou lásku cestou domů na sedadle v autobusu.

Tímto vám posílám srdečný pozdrav z tábora: „Jídlo je tu hnusný. Taky mi trochu došly peníze, tak mi nějaký pošlete. Zítra jedeme na celodenní výlet. V kufru jsem měla škvora. Cím mám spravit děravou tenisku? Vaše Lída“

-lč-

LÍBEZNICKÁ BUBLINA 2017

V pátek 9. 6. 2017 se v krásném sále líbeznické základní školy konal druhý ročník recitační přehlídky **Líbeznická bublina**. Do naší školy přijeli talentovaní recitátoři z okolních škol – ze Zdíb, Panenských Břežan a Odoleny Vody. Nechyběli samozřejmě ani „domácí“ z líbeznické školy. Přehlídka se velmi povedla, poslechli jsme si zajímavé básně a umělecké přednesy úryvků próz pro mládež, poznali jsme se s novými kamarády a na konci si odnesli čestná uznání a krásné kníčky. Za nás, recitátory z deváté třídy, bych chtěla říct, že nás mrzí, že jsme letos na přehlídce vystupovali naposledy. Příští rok přeberou naši štafetu mladší spolužáci. Přejeme jim hodně štěstí a hlavně dobrý pocit z recitování.

Pavla Lindová, 9.A

Účastníci recitační přehlídky

foto Pavla Lindová

KONEC ŠKOLNÍHO ROKU V MŠ

S nastávajícím koncem školního roku je tradičně spojen i ozdravný pobyt dětí předškolního věku. Tentokrát jsme se poprvé vypravili do malebných koutů jižních Čech. Ubytování jsme našli v překrásném penzionu Alešův dvůr nedaleko Chlumu u Třeboně. Při vycházkách se nám tak naskytl pohled na mnoho zdejších rybníků. V okolních lesích si děti užily spoustu radosti a zážitků ze hry. Celý náš pobyt byl pojat na téma „Indiánské léto“. A protože tyto dny patřily k mimořádně teplým, odpole dne jsme se většinou schovali do stínu pod přístřešek a věnovali se tvoření indiánských oděvů, čelenek nebo doplňků. Plnili jsme úkoly zadané náčelníkem zdejšího kmene. Každý večer si malí indiáni své zážitky kreslenou formou zachytili do deníčku. Poslední den pobytu si děti užily nejen mnoho her a soutěží ke svému svátku, ale podařilo se najít i poklad. Všichni odjížděli opálení, plní dojmů a nezapomenutelných zážitků.

NÁČELNÍK ROZDÁVAL ÚKOLY

Na závěr školního roku též pořádáme školní výlet. Budova Bezinka se vypravila na princeznovskou prohlídku zámku Sychrov, budova Jeřábinka navštívila zámek Staré Hradky. Oba výlety se moc vydařily.

Na ozdravném pobytu – letošní téma „Indiánské léto“

foto archiv MŠ

Poslední velkou akcí ve školce se stalo každoroční loučení s předškoláky. To jsme letos nově připravili v hudebním sále ZŠ, a to i s koncertem žáků ZUŠ. Obecenstvem se pro tuto slavnostní chvíli staly

děti z celé školky. Budoucím školáčkům přejeme šťastný start do první třídy.

Jiřina Svobodová, Alena Šulcová

HOROR VE ŠKOLE V LÍBEZNICÍCH

Většina dětí z líbeznické školy se ráda „příjemně“ bojí a nadšeně poslouchá různé strašidelné příběhy, proto jsme se rozhodly s paní knihovnicí Sašou Dančovou, že pro ně vyhlásíme soutěž o nejlepší hororovou miniknižku. Žáci druhého stupně se pokusili vymyslet krátký hrůzostrašný příběh a zpracovat ho do malé knížečky formou komiksu. Paní knihovnice vybrala tři nejzdařilejší díla a autory odměnila.

Na **prvním** místě se umístila **Veronika Hrabětová**, na **druhém Pavel Opletal** a **třetí** místo obsadila **Julie Másilková** – všichni ocenění jsou ze sedmého ročníku. Výhercům blahopřejeme a děku-

Ocenění

foto Šárka Mišurcová

jeme paní knihovnici Dančové za zajímavou a příjemnou spolupráci.

Šárka Mišurcová

PODĚKOVÁNÍ

PODĚKOVÁNÍ

Paní Marie Luková děkuje veliteli Obecní policie Líbeznice panu Rudolfovi Sedláčkovi za ochotnou a rychlou pomoc při koordinaci práce – přivolání rychlé záchranné služby pro nemocného manžela.

POHÁDKA PRO RODIČE

Když vám potomek nastoupí do mateřské školy, obvykle si člověk jen přeje, aby se tam prckovi líbilo a aby měl přirozený prostor pro svůj rozvoj. Letošní rok jsme využili možnost navštěvovat poslední, předškolní rok v libeznické mateřince. Obavy byly, ne že ne, jak proběhne adaptace na nové prostředí a jestli náhodou nebudou ostré lokty v kolektivu silně převažujícího testosteron(k)u. Nevěděli jsme, do čeho jdeme, a pak to začalo:

Budete chtít využít nějaký kroužek z nabídky keramiky, flétničky, angličtiny, logopedie...? Moc rádi.

Budete chtít s námi jezdit do solné jeskyně? Klidně, proč ne.

Budete chtít jezdit na plavání? Skvělé!

Budete chtít jet na týdenní lyžařský výcvik nebo týdenní jarní školu přírodě?

Cože? Já chci taky chodit do školky! A to je jenom část aktivit, které mohou děti zažít a podnikat. Jaký to musí být obrovský zážitek pro malou dětskou dušičku, která s křídly na zádech zpívá jako andílek v obrovském kostele pro početné publikum? Jak asi prožívá nacvičování téměř mu-

zikalového zpracování vystoupení pro jarní oslavu školy?

Ani na vážnější témata jako příprava do školy se nezapomíná. Rodiče mohou s dětmi zdarma navštěvovat semestrální program Maxík, kde se děti učí potřebným základům a hlavně přístupu k učení. Každý měsíc také rodiče dostávají na e-mail pravidelný report o připravovaných aktivitách (divadýlka, výlety, tvořeníčka s rodiči, hudební výchova, přednášky a dalších počiny).

RODIČE JSOU PRAVIDELNĚ INFORMOVÁNI E-MAILEM O PŘIPRAVOVANÝCH AKTIVITÁCH – O VÝLETECH, DIVADÝLKÁCH...

A pak si člověk uvědomí, že velká část z výše jmenovaného je vlastně nadstandard, jakýsi bonus pro naše děti, který mateřinka dokázala vytvořit a každoročně realizovat. Tato úroveň rozhodně není samozřejmostí, se kterou by se člověk běžně setkal, ať už ve veřejných, nebo soukromých zařízeních. Když navíc k viditelné vnější revitalizaci prostředí rodič zažije kvalitu těchto vzdělávacích služeb a setká se se skvělým přístupem učitelů, zní to jako pohádka. My ji prožili a moc za to kolektivu MŠ Libeznice a všem spřízněným duším, které se nejen předškolním dětem věnují, děkujeme.

Mirka Starečková

DEVÁTÁCI SE LOUČÍ

Poslední týden školy byl pro nás devátáky plný loučení.

V úterý jsme se sešli s rodiči a zástupci obce a školy k tradičnímu šerpování absolventů, které se letos poprvé konalo v krásném prostředí sálu ZUŠ. Slavnostní atmosféru umocnily tóny studentské hymny, pak následovala milá a dojemná slova paní Lindové, zástupkyně naší školy, pana Doubravy, zástupce starosty, a třídních učitelů. Rodiče jsme překvapili natočenými videi, při jejichž sledování mohli všichni porovnat, jak jsme se za těch devět let změnili, zjistit, co si o nás ostatní žáci myslí a jak dokážeme vyjádřit radost ze života pohybem. Odnesli jsme si nejen šerpy a květiny, ale také zvláštní pocit, že se nám pobyt na naší škole už skutečně krátil.

Ve čtvrtek jsme se rozloučili se všemi vyučujícími a spolužáky. Paní kuchařky nám udělaly velkou radost a uvařily na naše přání super oběd, poslední v naší školní jídelně.

Náš maraton loučení vyvrcholil v pátek, kdy jsme se s vysvědčením v kapse vydali za doprovodu prvňáčků a zvuku dojemných melodií na cestu špalírem předat osmákům klíč pro příští devátáky.

Musíme podotknout, že když se tato tradice před osmi lety začala tvořit, bylo tleskajících spolužáků, kteří vyprovázeli devátáky, mnohem, mnohem méně.

Vrata školy sice navždy zůstala za našimi zády, ale vzpomínky na devět let strávených na naší škole si odnášíme s sebou do dalšího života.

Vaši devátáci

LÍBEZNICKÉ DĚTI HRAJÍ FOTBAL

Žákovské družstvo libeznické kopané má dlouhou historii a má za sebou i výborná umístění v soutěžích Prahy-východ. Nyní má 1. FCL tři kategorie žáků, a to mladší žáky, starší přípravku a mladší přípravku. Kategorie od 6 do 13 let.

Dnes se již nehraje na celé hřiště, jak tomu bývalo, ale pro lepší rozvoj dovedností malých fotbalistů se hraje na hřištích malých rozměrů, kde se holky a kluci častěji dostanou do kontaktu s míčem. Pro fotbal je to bezesporu velká výhoda, ale o to více je to náročnější na organizaci a hlavně na získávání nových fotbalistů. Děti jsou dnes rozděleny do více kategorií a rok co rok se v těchto kategoriích posouvají. Proto je potřeba stálý nábor nových fotbalistů, ale i fotbalistek, protože fotbal s námi hrají i děvčata.

Treninky vedou trenéři s licenci C, která zaručuje kvalitní přístup k tréninku, a to se odráží i v umístěních v soutěžích, kde sice nebojujeme o první místa, kluci se v soutěžích drží každoročně v horní polovině tabulky Okresního přeboru, což je na obec, jako jsou Libeznice, jistě úspěchem. Lepší umístění tak trochu narušuje i blízkost Prahy, kam kluci a holky utíkají za zvučnějšími jmény klubů, než je 1. FC Libeznice, ale to je údel vesnického fotbalu. Vedení a trenéři se o to více snaží udržet ve fotbale sportovní duch „fair play“, bez závisti, rivality a přehnaných nároků na své svěření. Fotbal, jak říkají, hrajeme v první řadě pro radost.

Každoročně malí fotbalisté jezdí na letní fotbalové soustředění, kde se děti vždy dobře baví. Trenéři pro ně připravují celotýdenní soutěže a lehké zvýšené dávky tréninku jsou proloženy koupáním a výlety po okolí. Do Mukařova u Mnichova Hradiště se jezdí

Při rozlučce děti přehrávají rodiče

foto Zdeněk Stibal

Rozloučení se sezonou 2016–2017

foto Zdeněk Stibal

pravidelně a jezdí všichni včetně těch nejmenších, společně se tmelí kolektiv. A pokud se někomu stýská, tak to není klukům, ale maminkám, které trené-

rům občas volají, zdali se něco nestalo, že se jim ten jejich hošík neozývá. „Prostě není čas, mami...“

-25-

ORFEST V LÍBEZNICÍCH

Do Žluté karty ve sportovním areálu Na Chrupavce si našel cestu Vladimír Šunda se svým projektem folkové písně Orfest. Jedná se o hudební akci typu Open mic, na které má každý možnost krátkého vystoupení před mikrofonem a publikem. Písníkářský Orfest tak nabízí jedinečnou příležitost slyšet jinde neslyšené, často se zde objevují budoucí folkové hvězdy, ale i známí folkoví písničkáři, kteří svými songy rozezpívají celé publikum. Tak tomu bylo i při již druhém vystoupení folkových muzikantů, zpěváků a kapel ve Žluté kartě. Věřím, že podzimní setkání proběhne ve stejné dobré náladě, můžeme se tedy těšit na třetí pokračování.

Zdeněk Stibál

Vladimír Šunda

foto Zdeněk Stibál

NÁVRAT NA DOMÁCÍ HŘIŠTĚ

Líbezníčtí fotbalisté zakončili herní období na zapůjčených hřištích a vracejí se zpět na své domovské hřiště v novém sportovním areálu Na Chrupavce.

S potěšením všem příznivcům a fandům líbeznického fotbalu oznamuji, že od podzimní sezony, která bude zahájena poslední srpnový víkend, vás naši fotbalisté všech věkových kategorií přivítají na domácím hřišti. Od podzimu bude v obci fotbal nejen zpět, ale bude ho i více. 1. FCL se rozrostl o několik posil v dospělém fotbale, ale hlavně o ty nejmenší, mladší přípravku. Zde vidím velkou naději líbeznického fotbalu a to, že se nemýlím, se mi potvrdilo při rozlučkovém zápase dětí s rodiči a s trenéry, kde děti pokaždé zvítězily.

A protože máme v Líbeznicích čtyři fotbalová družstva, je program víkendových zápasů nastaven takto: „Doma“ se bude každý víkend. Jednou v sobotu v 10.15 hod. muži A a v neděli turnaj mladších přípravek, další víkend v neděli odpoledne naše Benfika a předzápas ji sehrají mladší žáci.

Zdeněk Stibál

**1. FC Líbeznice III. třída skupina A
ročník 2016/2017**

Tabulka celková

Rk.	Družstvo	Záp.	Skóre	Body
1	Šestajovice	26	78:34	61
2	Bášt'	26	58:37	54
3	Sibřina	26	82:51	48
4	Nehvizdy A	26	75:56	43
5	Kojetice	26	69:56	42
6	Brandýs B	26	66:64	42
7	Měšice	26	67:58	39
8	Líbeznice A	26	58:70	36
9	Brázdím	26	76:65	33
10	Mochov	26	52:65	31
11	Předboj	26	40:67	31
12	Sluhy	26	44:67	26
13	Zeleneč B	26	50:83	19
14	Větrušice	26	39:81	17

Poslední zápas v Předboji

foto Zdeněk Stibál

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

„STAVBA“ NOVÉ ŠKOLY

Škola postavená r. 1883 jest už třetí školní budovou (č. 53, 52, 142). Záhy se poznalo, že se nadlouho s ní nevystačí. V r. 1893 c. k. okr. školní rada nařídila zřídit zahradu a cvičiště s nářadím. V pěti letech 1899 až 1904 měla obecná škola průměrně 688 žáků ročně, z toho 253 ve věku přes 10 roků. Dne 20. 11. 1903 se obecní zastupitelstvo usneslo jednovorně, aby postavena byla zde měšťanská škola, k jejímuž zařízení mají být potřebné kroky hned zavedeny. V r. 1904 obec Panenské Břežany schválila návrh obecního výboru v Líbeznicích na zřízení měšťanské školy. Komisionální řízení ohledně její stavby se konalo 12. 7. 1906; obec zaplatila 24 K výloh. Hrabě Nostitz se přimlouval za zřízení měšťanské školy. V r. 1906 se líbeznické obecní zastupitelstvo usneslo dát na stavbu 60 % stavebních nákladů a dále platit na udržování, co náleží podle zákonů. V r. 1906 zde bylo 6 tříd postupných a 3 pobočky s 675 žáky. Sama c. k. okr. školní rada r. 1907 doporučila zřídit 3 další pobočky a žádá opatřit 3 místnosti, aby tu bylo 12 tříd.

V r. 1919 se obecní zastupitelstvo usneslo, že souhlasí se zřízením měšťanské školy a že na její stavbu i vydržování přispěje, kolik na Líbeznice případně podle daní. Ředitelství panství Měšice nabídlo odprodej pozemku pro stavbu měšťanské školy v Líbeznicích. Dne 20. února 1921 se obecní zastupitelstvo usneslo jednohlasně, aby stavební parcela č. 650 určená pro stavbu měšťanské školy byla postoupena stavebnímu ruchu vzhledem k okolnosti, že v dohledné době škola se stavěti nebude.

V r. 1924 se obecní zastupitelstvo zdejší (starosta Fr. Srb z č. 18) usneslo, že souhlasí se zřízením a otevřením měšťanské školy ve stávající budově a že bude hradit patřičné výlohy. Dne 27. července 1924 se společná schůze obecního zastupitelstva s místní školní radou (16 a 8 členů) usnesla na zřízení, otevření a vydržování školy měšťanské. Toto stanovisko však nebylo podporováno ostatními obcemi, jež se nemohly a nechtěly rozhodnout, dohodnout a sjednotit ohledně stavby nové budovy. A zas 29. ledna 1925 se obecní zastupitelstvo usneslo: r. 1925 zřídit měšťanskou školu, případně náklad na zřízení ponese sama obec Líbeznice, kdyby příslušná obec nechtěla přistoupit. Avšak návrh na stavbu byl 8 hlasy zamítnut, a že potřebné účiny se opatří případnou přístavbou. Staveniště Na tabuli bylo pronajato a nájemci platili 100 kg pšenice z míry (19a) ročně. Okres karlínský dal 1 300 Kč podpory míst školní radě na zřízení měšťanské školy.

Dne 25. února 1925 píše obec Bášt' zdejší obci: Podpoříme zřízení občanské školy v Líbeznicích, když obec Líbeznice hned zahájí stavbu silnice k nádraží v Měšicích a když budou kousky rolí na stavbu silnice odprodány. Ale zdejší rolníci tehdy nechtěli si ani zřídit mýstky ke svým polím na té nové silnici a ještě r. 1926 požadovali vysoké ceny za odstoupení části rolí. Za to obec Bášt' nepovolovala stavbu školy. Později zas obce Bořanovice, Předboj i Hovorčovice mařily úsilí místní školní rady. A tak pro nerozhodnost a ličnavost jedněch a pro zřejmý odpor druhých se odkládalo se stavbou školy, jež mohla být lacino uskutečněna v době nezaměstnanosti asi od r. 1930 do 1935.

Od r. 1928 dávala zdejší obec do rozpočtu částku 50 000 Kč ročně na stavbu školy a ukládala je na vkladní knížku. Ještě r. 1932 okresní úřad poručil obecní radě zas vložiti do rozpočtu 50 000 Kč na stavbu školy a předložit tu vkladní knížku okresnímu úřadu ku provedení vinkulace. V r. 1932 píše obec Sedlec, že si přeje zřízení měšťanské školy v Líbeznicích, a úřady nařídily stavět. Obec však neměla stavební místo. Role Na tabuli získané pozemkovou reformou bylo sice rezervováno pro stavbu školy, ale r. 1930 se obecní zastupitelstvo usneslo toto staveniště prodat a opatřit jiné.

Pokračování o pokusech postavit novou školu v Líbeznicích bude v dalším Zpravodaji.

Alexandra Dančová

OBECNÍ KNIHOVNA

AUTORSKÉ ČTENÍ S HUMOREM A VÍNEM V KAVÁRNĚ ŽLUTÁ KARTA

V pondělí 12. 6. proběhlo v kavárně Žlutá karta autorské čtení s blogerkou a autorkou Štěpánkou Bergerovou. Celé čtení krásně podpořila svým hudebním přednesem teprve dvanáctiletá nadějná kytaristka Karolína Švecová.

ČETLY JSME Z KNIH: DÁMSKÝ LOVECKÝ SALON A MOUCHA V LIMONÁDĚ

Se Štěpánkou jsme četly z knih *Dámský lovecký salon* a *Moucha v limonádě*. Sklenička vína a vtipné pasáže z povídek rozveselily osazenstvo. Myslím, že večer se velmi povedl. Děkuji všem, že přišli, Štěpánce a Karolíně za milou účast a Zdenku Stibalovi za fotografie.

Alexandra Dančová

Při autorském čtení

foto Zdeněk Stibál

KLUB DOBRÉ CHVÍLE MÁ ZA SEBOU PŮL ROKU

Klub dobré chvíle určený našim milým seniorům vznikl jako nápad v loňském roce. Společně s Václavem Mikolášem a Michalem Pokorným ze sociálního výboru obce jsme zahájili v lednu první setkání. Dali jsme termín – poslední sobota v měsíci.

DALŠÍ SETKÁNÍ „KLUB“ PLÁNUJE V SOBOTU 30. ZÁŘÍ OD 15 HODIN

Spojila jsem se s paní učitelkou Šárkou Mišurcovou ze Základní školy v Líbeznicích s myšlenkou, aby děti

Milé posezení se seniory

foto -ad-

vytvořily návrhy na logo klubu. Vítězný návrh od Nikolky Ryšavé se používá jako oficiální logo. Hlavní náplní klubu je setkávání. Setkávání se sousedy, známými, s přáteli, s novými lidmi. Nad kávou, vínem, popovídat si, zahrát oblíbené hry, zavzpomínat...

Po krátké prázdninové pauze proběhne další Klub v sobotu 30. září v Komunitním centru Archa od 15 hodin.

Alexandra Dančová

KAM KRÁČÍŠ?

Ve svém jádru filozofická otázka. Odpověď na ni není ani jednoduchá, ani jednoznačná. Nutí nás k zamyšlení, přivádí do nitra nás samotných a čeká na naši vnitřní opravdovost. Umíme sami sobě odpovědět?

Stará křesťanská legenda vypráví, jak se svatý Petr z důvodu pronásledování křesťanů chystá opustit Řím a cestou potkáva Ježíše Krista. Svatý Petr byl překvapen, že ho vidí: „Quo vadis, Domine?“ Tedy: „Kam kráčíš, Pane?“ Ježíš mu odpovídá: „Když opouštíš můj lid ty, jdu do Říma, aby mě ukřižovali podruhé.“ Poté se Petr obrací nazpět a později skutečně umírá na kříži. Tuto legendu vetknul do svého krásného historického románu Henryk Adam Aleksander Pius Sienkiewicz. Byl mnohokrát zfilmován, vydán v mnoha jazycích a především za tuto knihu spisovatel v roce 1905 dostal Nobelovu cenu.

Román *Quo vadis* Sienkiewicz v letech 1895–1896 a psal jej s takovým zanícením, že ještě dříve, než román vyšel, prohlášoval, že bude vyvrcholením jeho tvorby. A nemýlil se. Úspěch románu předčil všechna očekávání. Stal se na celá desetiletí tím, co dnes nazýváme bestsellerem. Je i ryze odbornou veřejností pochválen za dodržení a popisování realit do nejmenších podrobností.

V té době se k tomu vyjadřuje jeden z nejznámějších polských vědců, profesor Zielinski: „Musíte vědět, že v celé světové literatuře není taková vize starověkého světa jako v *Quo vadis*. Všechno, co tam je, je autentické. Tak spali, jedli, pili, tak se pohybovali ve svých tógách, tak mysleli, tak mluvili a tak žili dávní Římané.“

V pozdějším rozhovoru s francouzským novinářem Sienkiewicz přiznává, že za pobytu v Římě mu byly největší inspirací letopisy starověkého dějepisce Tacita. V duchu se mu vynořovaly barevné výjevy ze života požitkářské, rozpadající se římské společnosti. Přitom sledoval i jiný záměr: ukázat, proč nové plebejské náboženství, křesťanství, zvítězilo nad vyspělou římskou kulturou. Soudě podle ohlasů čtenářské i odborné veřejnosti se mu záměr skutečně podařil.

Podívejme se krátce na spisovatelův životopis, který byl opravdu zajímavý.

Jaký vlastně byl Henryk Sienkiewicz?

Narodil se 5. 5. 1846 Józefovi a Stefanii – zemanům neboli střední šlechtě. Rodina ale kromě svých výsadních listin, rodokmenů, neměla zholu nic. Jak sám v jednom dopise Sienkiewicz prozrazuje: „Z domova jsem neměl ani děravý groš – všeho bylo málo, a co bylo, to vzaly sestry.“

Po otci zdědil zájem o vojenský život a o dávnou válečnou slávu Polska, po matce zase zájem o literaturu. Studuje reálné gymnázium a poté se запиše na varšavskou Hlavní školu (tak se tehdy říkalo univerzitě), po pokusech studovat medicínu přestupuje na obor filologicko-historický. Studuje francouzštinu, němčinu, latinu, řečtinu, matematiku, zeměpis a historii.

V roce 1876 ho vydavatelství časopisu *Gazeta Polska* vyslalo do Ameriky s podmínkou psaní pravidelných reportáží. Z tohoto období jsou známe cestopisné reportáže *Dopisy z Ameriky*. Po návratu z Ameriky cestuje po Evropě: poznává Itálii, Řecko, Turecko a Španělsko.

HENRYK ADAM ALEKSANDER PIUS SIENKIEWICZ

Období, kdy vychází knižně román *Ohněm a mečem*, pokládá autor za nejšťastnější období svého života. S manželkou Marií mají dvě děti – Henryka a Jadwigu. Bohužel štěstí trvalo krátce, po dvouletém manželství Maria vážně onemocněla. Starost o nemocnou manželku pak silně ovlivňuje druhou část trilogie, román *Potopa*.

Marii nepomohla sanatoria ani ozdravné pobyty u moře, v létě roku 1885 umírá. Během svého života se spisovatel ožení ještě dvakrát; zajímavé jistě je, že pokaždé se jeho manželka jmenuje Maria (Maria Romanowska-Wolodkowicz a Maria Babska).

Do začátku první světové války napsal nejen nejznámější romány, jako byla trilogie *Ohněm a mečem*, *Potopa*, *Pan Wołodyjowski*, romány *Quo vadis*, *Pouští a pralesem*, *Křížáci* a *Na poli slávy*, ale také mnoho

novel, například: *Humoresky ze zápisků Voršily*, *Črty uhlem*, *Komedie z omylů*, *Tatarské zajetí*, *Strážce majáku*, *Honzik muzikant* a *Za chlebem*.

Když roku 1914 vypukla první světová válka, vystěhoval se Sienkiewicz do Švýcarska, kde navázal přátelství s francouzským spisovatelem Romainem Rollandem.

Zemřel ve Vevey 16. 11. 1916. Roku 1923 byly jeho tělesné pozůstatky převezeny do Polska a uloženy v kryptě krakovského Wawelu.

O spisovateli Henryku Sienkiewiczovi se píše, že díky svým románům burcoval národní uvědomění a v době, kdy Polsko úpelo pod cizí nadvládou, křísil a oživoval víru a naději v lepší budoucnost a v samostatnost Polska. To na jeden lidský život není málo.

Alexandra Dančová

POZVÁNKA

Srdečně Vás zveme v sobotu 19. 8. 2017 do Areálu zdraví v Líbeznicích na historicky první ročník skateboardového závodu s názvem Tuoma Skate Contest.

Lokální skateboardový závod se bude dělit na dvě kategorie, do 15 let a 15 +. Bude zajištěn doprovodný program s názvem „První kroky pro skejťáky“, kde se bude vysvětlovat a učit základy skateboardingu pro malé nadšence. Po dobu akce bude hrát DJ Defrax, můžete se těšit na BESTtrick soutěž o nejlepší trik ve skateparku a Cipajsz Hipie Jump (skok přes laťku). Občerstvení zajištěno v kavárně. Přihlásit se můžete na facebookových stránkách Tuoma skate contest nebo na místě.

Harmonogram akce

09.00–11.00	první kroky pro skejťáky
12.00	start
17.30–18.00	bestrik
18.30	Cipajsz Hipie Jump
19.00	vyhlášení výsledků
19.20–22.00	Grill and beer night

 LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

2. 7. 1930 narozen český prozaik, novinář a sportovní reportér Ota Pavel – *Jak jsem potkal ryby, Smrt krásných srnců, Plná bedna šampaňského*

3. 7. 1883 narozen pražský německy píšící spisovatel Franz Kafka – *Zámek, Proces, Popis jednoho zápasu*

7. 7. 1884 narozen německý prozaik, dramatik a literární kritik Lion Feuchtwanger – *Lišky na vinici, Žid Süs, Bláznova moudrost*

10. 7. 1915 narozen americký spisovatel Saul Bellow – *Herzog, Dobrodružství Augierho Marche, Humboldtův dar* (Pulitzerova cena)

24. 7. 1895 narozen anglický básník, romanopisec a literární kritik Robert Graves – *Já, Claudius, Amerika seržanta Lamba*

26. 7. 1885 narozen francouzský spisovatel André Maurois – *Život lorda Byrona, Dvě lásky Filipa Marcenata, Život Balzacův*

29. 7. 1895 narozen ruský spisovatel Michail Zoščenko – *Bleděmodrá kniha, Ironické povídky*

 BLAHOPŘEJEME

Blahopřejeme červencovým jubilantům: Košinová Marie – 90 let, Krátká Marie – 84 let, Špinarová Marie – 81 let, Kotos Ján – 81 let, Snopek Bohuš – 81 let, Turek Josef – 80 let, Bláhová Eva – 70 let, Srbková Hana – 60 let, Barbora Vladimír – 60 let.

Volejbalová minipřípravka

pro děti, které se nebojí míče
a
míč je jejich nejoblíbenější hračka

od poloviny září 2017
pro děti ve věku cca 6 let

tréninky: Hala Na Chrupavce Líbeznice
(pondělí 17:30 – 18:30)

více informací:
volejbal-libeznice.cz

Kalendář akcí pro rok 2017

- 22. 7.** Sejdeme se na náměstí
- 26. 8.** Country večer
- 2. 9.** Blešák
- 9. 9.** Posvícení
- 16. 9.** Líbeznický koloběh
- 7. 10.** Vejšlap povodím mratínského potoka
- 26. 11.** Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina

www.acre.cz

hledá do pěstební zahrady
v Bašti na jakýkoli úvazek muže či ženu.

Nástup možný ihned.

Kontaktní telefon: **603 813 398.**

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA LÍBEZNICE,

příspěvková organizace přijme:

- učitele/ku s kvalifikací na první stupeň ZŠ
- speciálního pedagoga/žku
- vychovatele/ku ŠD
- asistenta/ku pedagoga

**Nástup
1. 9. 2017**

tel.: 283 981 085, 773 770 896,
lindova@zslibeznice.cz

Škola
Taekwon-do Dan-Gun

NÁBOR
TAEKWON-DO ITF
LÍBEZNICE

Škola působící od roku 1991 jedna z největších škol v ČR.
Mnohaleté zkušenosti s tréninkem dětí a mládeže.
Ve svých řadách máme Mistry Světa, Mistry Evropy,
Mistry České republiky, členy České národní reprezentace,
členy Střediska talentované mládeže.

Tréninky náborové skupiny:
Sportovní hala Líbeznice
Na Chrupavce 422

Tréninky od 12.9.2017
Děti (6 – 12 let – příprava):
Úterý – 15,45-17,00 hod

Bližší info na:
www.dangun.taekwondo.cz
tel.: 603246433

První trénink na zkoušku ZDARMA.

Posvícenské vinobraní v Máslovicích

v sobotu 9. září 2017

Soutěž jedlíků posvícenských koláčů a hroznů vína

LUBOŠ POSPÍŠIL + 5 P

od 14 hodin

Stloukání másla
Divadlo pro děti
Běh s máslem
Atrakce pro děti
Drátovací dílna

Bakchus s doprovodem
Máslovické drnkačky
Burčák z vína i medoviny
Široký výběr vín
Korková dílna se špunty

Taneční zábava od 19 h
DJ Zagashi 22 – 02 h

V muzeu výstava Sovy

Bližší informace o programu s časovým harmonogramem
a vstupným najdete na webových stránkách www.maslovice.cz

KOZÍ
bio
mléko nepasterované

certifikát
CZ-BIO-001

PO-PÁ: 8-16 hod.
SO+NE: 9-12 hod.
www.biomleko.eu
Biofarma Dolínek, AGROMARKET, Břežanská č.e.38, 250 70 Odolena Voda T: 603 414 692

www.kompostarna.cz
infokompostarna@gmail.com

certifikát
CZS00950

**BLOODPADY
KOMPOST
SUBSTRÁT
ZEMINA
RAŠELINA
KÚRA
PISEK
KÁMEN**

+ nakládka, obchodní vážení, doprava, evidence bloodpadu

Kompostárna Dolínek
AGROMARKET, Břežanská č.e.38, 250 70 Odolena Voda
PO-PÁ: 8-16 HOD. SO+NE: 9-12 HOD. T: 603 414 692

FIRMA s.r.o.
Realizace staveb a TZB

novostavby
opravy • rekonstrukce

elektro • topení • voda
plyn • vzduchotechnika

724 327 470 | 602 327 970

www.firma-stavby.cz

Taneční školička

Mgr. Dana Gregorová

Otvíráme kvalitní pohybové kurzy pro děti od 5–8 let,
které rozvinou jejich přirozené schopnosti tak,
aby děti hodiny zaujaly, bavily je, a zároveň rozvíjely
jejich schopnosti optimálně k jejich věku.

Kde : Líbeznice - sportovní hala Na Chrupavce

Zápis : 4.9. 2017 a 6.9. 2017 v 16:00

Začínáme : 11. 9. 2017

Veškeré informace na www.danagregorova.cz

602 792 504

